Dıgıl

Fiyatı: 3000 LİRA (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 160

21 Mayıs 1992

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

ZAFER TEMOÇİN'DEN

UĞRUNDA NELER YAPMAZDIM Kİ?

SONER GÜNDAY'DAN

MAVİ MERDİVEN!

YAVUZ TARAN'DAN

İYİ PİLOT!..

LEVEND ÇANGA'DAN

NEREYE GİTTİLER?

KUTLUKHAN'DAN

BÖCEK!..

MURAT ALPAY'DAN

MEZOZOİK DÖNEM!..

Mikro Maganda

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Seetmesi

● MURAT

SUİKAST ŞADİ

● SELİM EVSEL

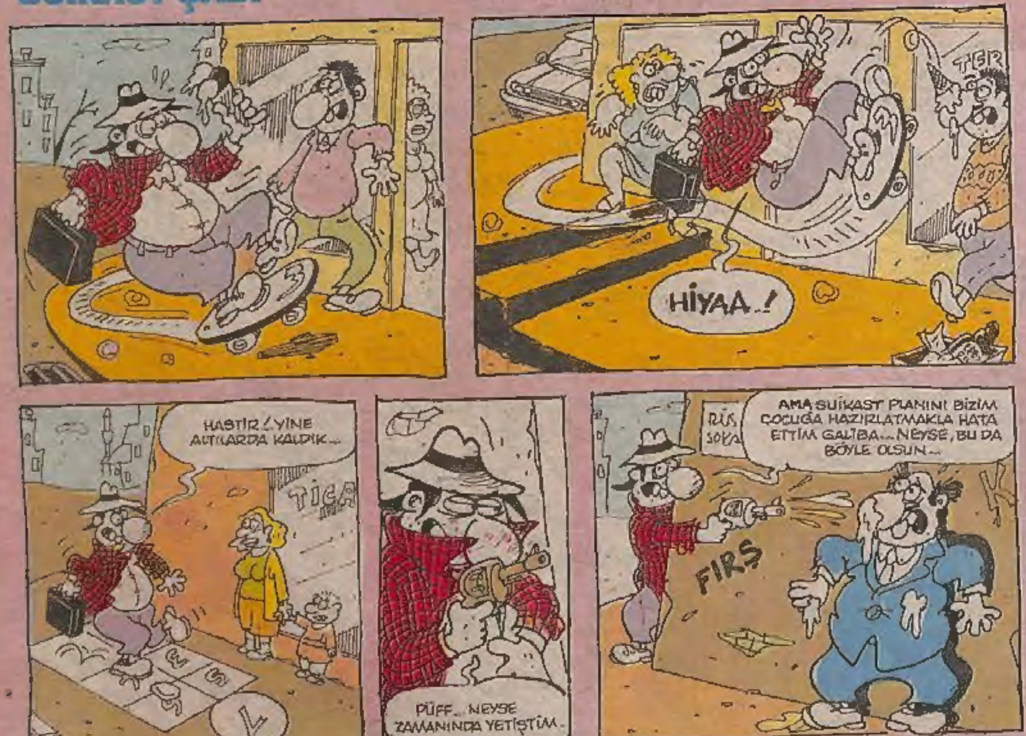

Dıgıl MEKTUPLAR

SAYIN DIGIL DERGİSİ YÖNETİCİ ve ÇİZERLERİNE;

BU benim derginize yazdığım ikinci mektup, birincisinde Afyon'dan yazan **E.Ş.**'ye cevap yazmıştım. Bu mektubum **A.A.**'ya.

Sevgili **A.A.** mektubunda sırf farklı mezhepten olduğum için askerliğe karşı olduğum havasını vermeye çalışmışsın. Benim amacım askerliği külfetmiş gibi göstermek değil, onu çocuk oyuncağı gören zavallıları biraz olsun uykularından uyandırmaktı ama anladım ki, sen de, anlatmak istediğimi anlayacak kapasitede değilsin. O elbiseyi ben de senin gibi şerefle giyerim. Ama hayatında değil kullanmak, silahı görmemiş gencecik insanların gidip profesyonel askerler! karşısında çarpışması ve o yaşta ölmeleri saçmalıktır. (Tabii bu onların hatası değil) Eğer gidip oralarda pisi pisine ölmeye, karşı çıkmak aptallıksa evet ben aptalım ve bunu kabul ediyorum.

Katliamın yapılıp, yapılmadığını nereden bildiğimi sormuşsun. Bunu öğrenmek için bilim adamı olmak gerekmiyor. Biraz merakın varsa, aç tarafsız bir tarih kitabını ve oradan oku. Hem benim aptal olduğumu söylüyorsun hem de savunduğun (Osmanlı tarihinden bahsediyorum) olaylara ters düşüyorsun. Çünkü senin olup olmadığından şüpheye düştüğün katliam tarih kitaplarına bile geçmiş. Tamam bir an senin haklı olduğunu düşünelim ama yine de bir parça toprak için ve durum her ne olursa olsun aleviyi, süryaniyi veya herhangi bir mezhepten olan insanları öldürmek hakkını kimseye veremezsin. O zaman Saddam'ın Halepçe'de o zavallı insanlara yaptığıyla, Osmanlıların Alevilere yaptığını aynı kefeye koymak gerekir. Çünkü ikisinin de amacı aynı.

Devamı 4. Sayfada

İLK SAYISI KAPIŞILAN ÜFF'ÜN İKİNCİ SAYISI ÇIKTI

TÜRKİYE'DE İLK DEFA ONBİNLERCE KARİKATÜRLÜ TİŞORT HER HAFTA 250 ÜFF! OKURUNA...

Dıgıl
Yıl: 4 Sayı: 160
21 Mayıs 1992 Perşembe

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST
Haberleşme Adresi: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul
Tel: 574 54 92

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 44.200 TL.– 6 AYLIK: 88.400 TL. – 12 AYLIK: 176.800 TL.– TEL: 550 25 04 – 6 HAT

TUVAL...
YAZAN: EMRE ÖZBAY ÇİZEN:
Günümüzün azimli ve idealist bir ressamı daha ...
RO-RO-RO. ALDIM TUVALLERİ ÇIKTIM YOLA.
O da ne ? Kahramanımız istasyona doğru gidiyor...
BAKIRK
KOYALIM BAKALIM TUVALLERİ DUVARA, EFENDİ GİBİ BEKLEYELİM ...
AZ KALDI TRENİN GELMESİNE... RESMİN BİTMESİNE LAYLAY LOOM!
O sırada trende ...
ASILMA OĞLUM ŞU TRENE! DÜŞÜP GEBERECEKSİN!
KARIŞMA BE AMCA. SANA NE YAA!..
AHA! TREN GELİYOR!
HİİY VALLA GİTTİ ÇOCUK!
LORÇ
AYY!.. İĞRENÇ. DUVARA ÇARPTI!
Ve sanat galerisi...
ÜSTADIM, RESİMLERİNİZ ÇOK CANLI VE GERÇEKÇİ. TEBRİKLER...
SAĞOLUN. LA LA LOM...
SON

SABRETMEK SABIRSIZLIĞIN BEDELİDİR
ÖZGÜR YİCİ
AHİYY! NERDE ACABA? ŞİMDİ BULACAK BENİ. ÇOK KORKUYORUM!
NİHAHAHA DEMEK BURDASIN.
AHİİYY! ANEEY...
NİHAHOO... AAAL!
KÖPEK! GEBER!
KÜTÜRT!
PATA
NİHOHAA EZİYET ÇEKTİRİCEM SANA!
AAH! DİŞLERİNİ SÖKÜCEM. EZİYEET!
HEHOO! BÜTÜN PARANI DA ALDIM. DEFOL ŞİMDİ!
ÜHÜHÜÜ! AAH! BÖYLE DİŞÇİ OLUR MU... UVAAAH! SANA DİŞÇİDEN ÇOK KORKARIM DEMİŞTİM... GELMEYELİM DEMİŞTİM... ÜHÜ ÜHÜ...

2. Sayfadan Devam

Hepinizin kaybı bu zaten işinize gelmedi mi? hem onun yapılmadığı ne malum, bunun yapıldığı ne malum deyip işten sıyrılmaya çalışıyorsunuz.

PKK şöyle yaptı, PKK böyle yaptı diyorsunuz, neyin ne olduğunu bilmeden konuşuyorsunuz. Türkiye'de kaç kişi PKK'nın kelime anlamını biliyor, ama iş konuşmaya gelince, her kafadan bir ses çıkıyor. Sanki en büyük politikacı, en büyük savaş uzmanı sizlersiniz. Konuşmayla herşey çözülseydi, dünyada hiç savaş çıkmazdı. Ona buna çamur atmayla, Nazist propaganda yapmayla bu işler çözülmez. Yanlış anlaşılmasın ben ne PKK sempatizanı, ne de provakatörüm ama Kürt halkına da hak veriyorum.

Doğu'da sizin bildiğiniz gibi herkes hür yaşamıyor. Orası tam bir feodal yapı içinde. Düşünün ki, 25.000 kişilik birkaç köyün sahibi (insanlarıyla beraber) sadece bir kişi ve bu kişi sırf halk bilinçlenmesin diye köye ilkokul yaptırmıyor. Seçimden seçime siyasi partilerin temsilcilerinden herhangi biri oraya gidip köyün ağasına! en cazip teklifi yapıyor ve bir anda 25.000 kişilik bir oy potansiyeline sahip oluyor. Yani bir tür danışıklı döğüş. Sanırım okumamışsındır TEMPO Dergisi'nde bir ÖZEL TİM GÖREVLİSİNİN sırf "bizi burdan sürsünler diye halka eziyet ediyoruz" demesi sanırım bu konuya değişik bir boyut kazandırır.

Ben de, bu ülke için canımı veririm ama benim kızdığım farklı mezhepten olanlara ve Kürtlere ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapılması.

Türkiye'nin gelişememesini onda, bunda aramayalım. Sorun ne ekonomi de, ne de PKK teröründedir. Sorun bizim pısırıklığımızdandır. Aynı koyunlar gibi başımıza hep bir çoban olsun istiyoruz ve birşeyleri tek başımıza çözmeye çalışmıyoruz. Yo sakın bana kızmayın ben ne bir megaloman, ne de kendini çoban gören biriyim, ben sadece olaylara gerçekçi bakan biriyim. Şuraya bakın ki, fikirlerime karşı çıkan ve mektup yazan şahıs adını yazmaktan korkan aciz biri ve atların çevreyle ilişkisini kesmek için takılan at gözlüğünü, kafasına geçirmiş, daima ileriye! bakan, çevresindeki olaylara ilgisiz bir insan müsveddesi. Ben realist bir insan olarak yazımın altına gururla adımı yazıp, imzamı atıyorum.

Mektubumu Napeléon Bonaparte'nin çok sevdiğim bir sözüyle bitirmek istiyorum:

"Asıl korkulması gerekenler, başka görüşte olanlar değil, başka görüşte oldukları halde, bunu dile getirebilecek cesareti gösteremeyenlerdir."

Saygılarımla

MURAT GÜVEN

STRİP TEASE

● ÖZGÜR YİCİ

Vedat Bey, basına demeç vermeyi sevmez. Her yıl sadece bir kez, kendi seçtiği basın organıyla konuşur. Bunun gazete mi, dergi mi, yerli mi, yabancı mı olacağını yine Vedat Bey belirler. Aziz İstanbul şehrinin müstesna semtlerinden İstinye'de Vedat Bey için **"Ah o ne kadar sade ve gösterişsiz bir kahramandır. Ağır ağır konuşup, aslında birşey söylemeyen herillerin yanında onun değeri enikonu ortaya çıkar. Fakat o kendisiyle öğünmeyi hep reddetmiştir"** derler. Şimdi Paris Match Dergisi'nin Vedat Bey'le yaptığı söyleşiden bir bölüm okuyacaksınız.

Paris Match: İstanbul'dan hep **"Aziz İstanbul"** diye bahsediyorsunuz. Niçin?

Vedat Bey: Aziz İstanbul şehrinde yaşadınız mı hiç?..

P.M. Evet, gördüm. İki hafta kadar kalmıştım orada.

Vedat Bey: Yetmez. Eğer siz de o şehirde uzun süre yaşamış olsaydınız, niçin **"Aziz İstanbul"** dediğimi anlardınız.

P.M.: Peki, o konuyu geçelim. Siz kendinizi **"Kahraman"** olarak lanse ediyorsunuz Değil mi?..

Vedat Bey: Asla. Hiçbir gerçek kahraman, kahraman olduğunu dile getirmez.

P.M.: Fakat bir yandan da kahraman olduğunuzu kabul ediyorsunuz. Kahramanlığınızı dile getirmediğinize göre, kendinizi gerçek bir kahraman sanıyorsunuz demek ki!..

Vedat Bey: Konuyu saptırıyorsunuz. Bu üslubunuzu sürdürecekseniz konuşmayı keselim!..

P.M.: Özür dilerim, ama tekrar sormak istiyorum. Siz kahraman mısınız, değil misinZ..

Vedat Bey: Buna halk karar verir!..

P.M.: İlk eşiniz Julien Hanım'dan niçin ayrıldınız?..

Bu soruya Vedat Bey'in verdiği yanıtı ve söyleşinin diğer bölümlerini haftaya okuyacaksınız efendim...

● *Vedat Bey'in gençliği*

MAVİ MERDİVEN (YENİ HİKAYE)

SONER GUNDAY

ÖZET:
YUSUF Sedef'e âşık olmuştur. Sedef Yusuf'un aşkını reddeder. Yusuf bir meyhanede karşılaştığı balıkla dertleşir... Balık Sedef'le bir randevu ayarlar. Buluştukları gün Sedef aşkının ispatı olarak yere yatmasını ister. Yusuf bu isteği kabul edip yolun ortasında yere yatar... Kalktığında Sedef gitmiştir.

BÖCEK

YAZAN: KAYHAN ERKAN
ÇİZEN: KUTLUGHAN PERKER

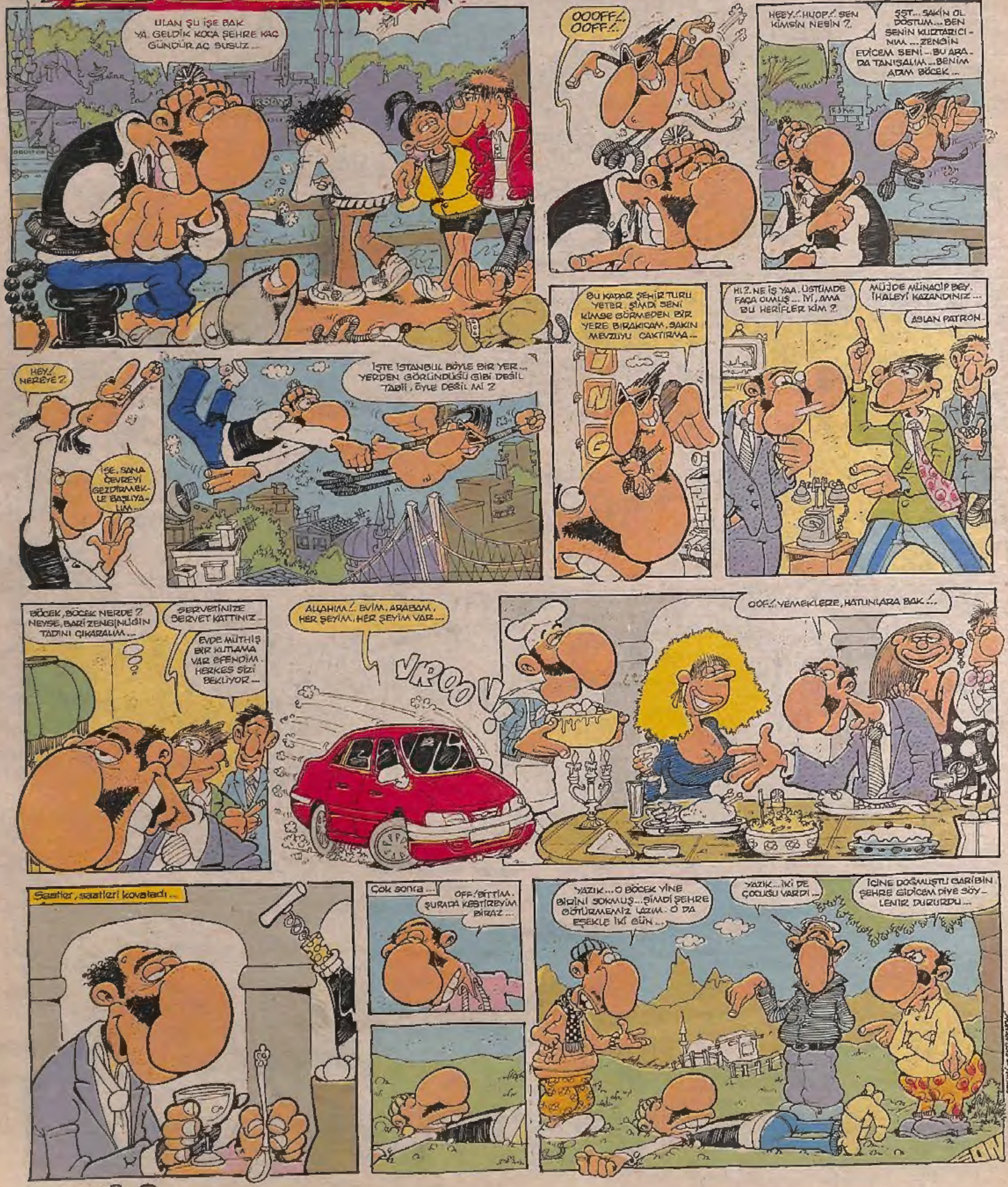

UĞRUNDA NELER YAPMAZDIM Kİ?

● ZAFER TEMOÇİN

DEVAMI ARKA SAYFADA...

KIRILAN KALPLER!..

KAYHAN ERKAN

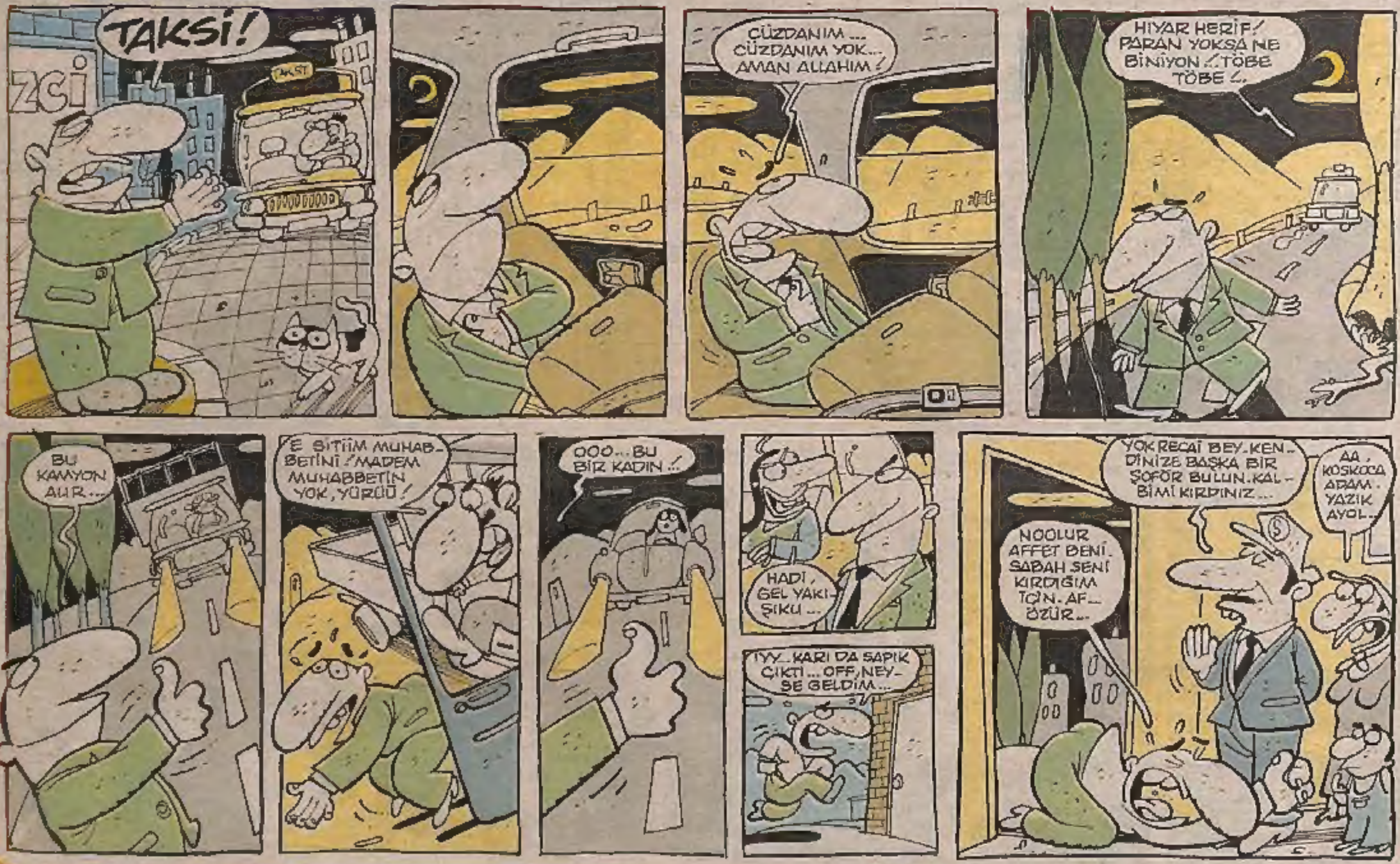

NEREYE GİTTİLER?

● LEVEND ÇANGA

DEVAMI ARKA SAYFADA

NEREYE GİTTİLER?

● LEVEND ÇANGA

SON

YAVUZ HAKAN

TAM GAZ GİDERKEN

- Bu piknik kaçınılmazdı. En az ağırlıkla, en ağaçlıklı yere deplase olunacak mini setin maksimum ses gücü Mika Pullu Dandik tavla şakırtıları lapa pirinçli yaprak sarmalar, sigara börek-leri, görüntüsü köpek boku soğuk köfteler ve büyük rakılar imha edilecek çocukların kıçı yeşil çimen lekeli pantolonları, mikro matiklerin nefes kesici maharetine, piknik enkazı tabiat anaya havale edilip kucakta dallara takılmış paraşütçüler gibi uyuyan çocuklarla kamikaze minibüslerin mor ötesi iç lambalarında dünyasını arayan bilim kurgu göçebeleri gibi, muslukları açık unutulmuş evlerine dönecekler...

BEN TÜYERİM O EVDEN

- Kız erkek sayısal dengesi yoksa...
- Konuşmalar konservatuar imtihanı bi tiyatrallik arzediyosa.
- Bira alkolden sayılıyosa.
- Çay, bombardumansal bir tempoda içiliyosa...
- Kenef Sibirya gibiyse.
- Kaplanlı battaniyeler eşliğinde zıbarılacaksa.
- Cam resimlerin camları isten, pisten buzlu cam gibi olmuşsa.
- Sehpalarda dantel mevzuubahisse.

YERİM BU LAFLARI

- Çok ilginç yaani pek enteresan.
- Senin askerlik bitmez nihahaha...
- Değermi be aabi, değermi yaani
- Git şikâyet et be kardeşim yea...
- Bööle olucaaa belliydi...

TAVIR KOY

- Kız haaala Tom Cruise resimleriyle kaplı defterlerle sarmaş dolaş yanında geziyosa...
- Elinde kolunda kedi çırmığı izleri her geçen gün tazeleniyosa...
- Beraberken toplam kelime sayısı tüketimi elliyi aşmayan bi suskunluk sendromundaysa...
- Sinemada torbayı hışırdatmadan pop corn yiyemiyosa...
- Öpme eylemine bi haftadır karşı koyuyosa...

DELİSİN

- Sevgilinin annesiyle tanışmaya tırsıyosan
- İçinden sürekli bi yerlere siyah çelenk bırakmak geliyosa.
- Balkonda mangal yaparken kendinden geçiyo, çok mutlu oluyo, sürekli sırıtma hislerinden yırtamıyosan.
- Kadehler kaldırıldığında bi çift laf da sen edemiyosan... Bu içine dert oluyosa...
- "Neyin var aaabi" ilgilenmesine, "Hiç Yaaa" deyip susuyosan
- İmza adı altında, adını yazıp üstüne bi çizik atlığın bi imzaan varsa ve yeni bi imza arama isteğin yoksa...
- Yüzü koyup yatarken dünyanın öbür tarafında tam karşımda acebağ kim var diye hayal kurmuyosan...

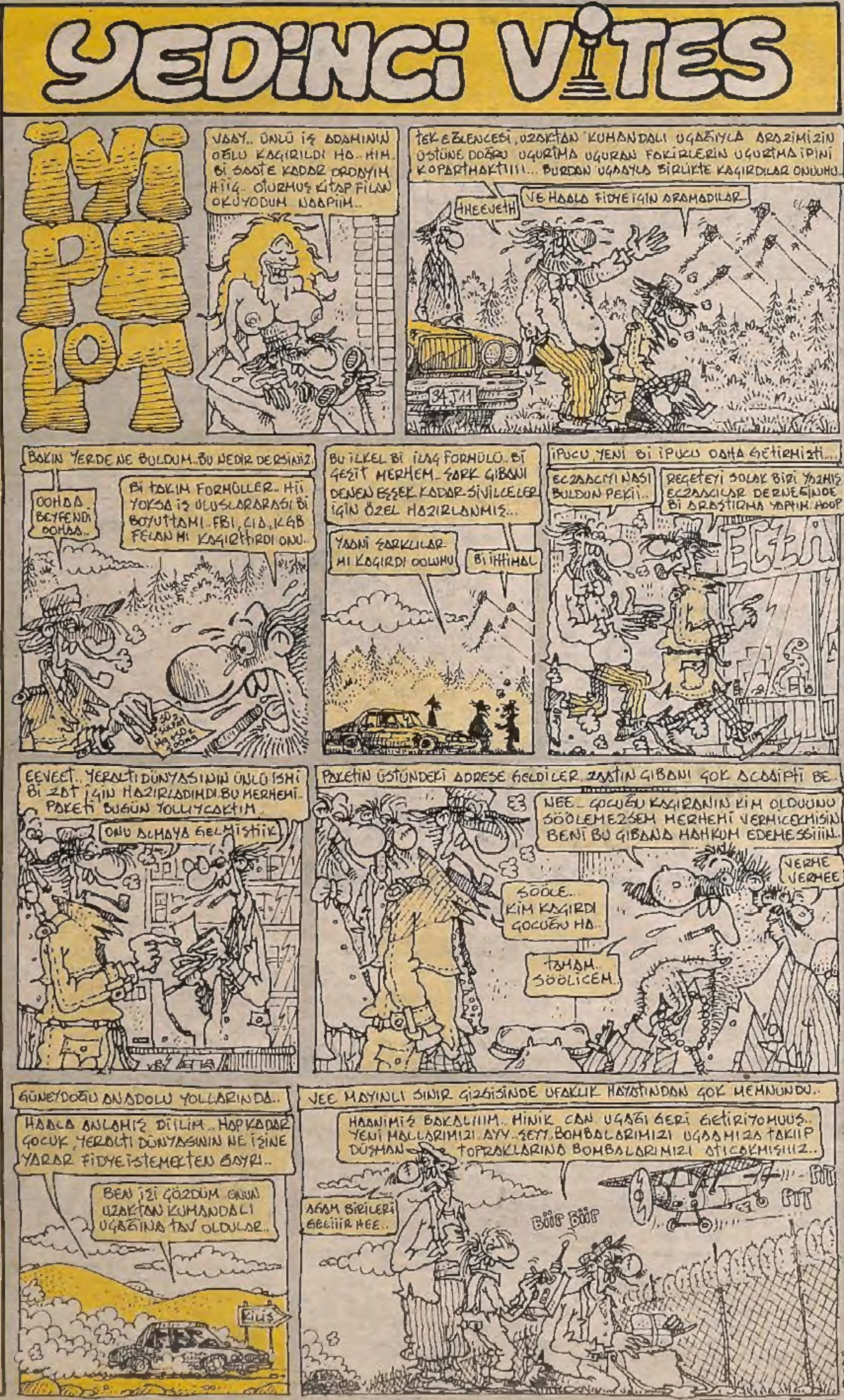

MEZOZOİK DÖNEM

● MURAT ALPAY

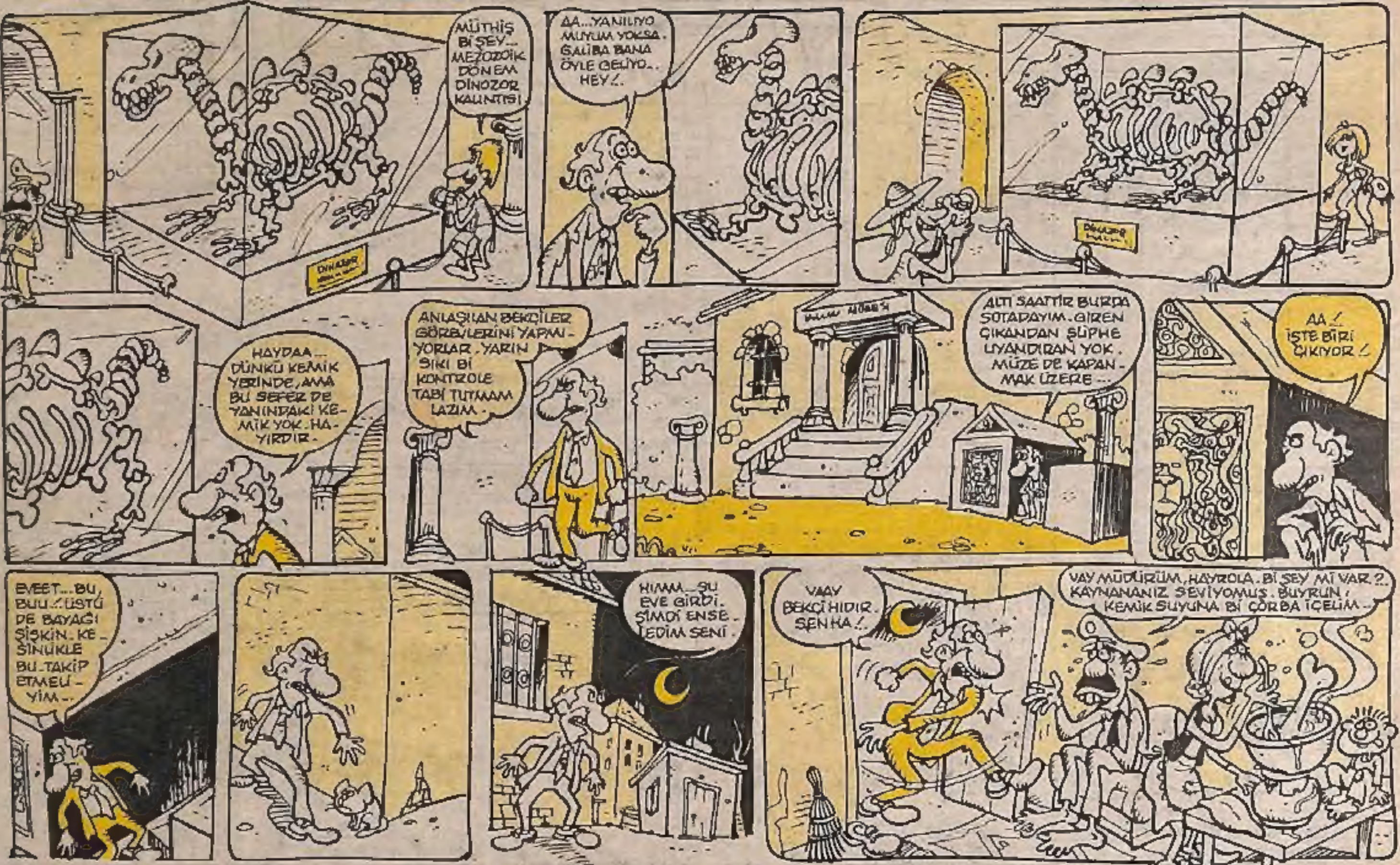

Her gece BARDA

HAYAL KAHVESİ

● MURTAZA GÜRKAN

MERHABA okuyucu kesimi... Merhaba sarhoş insanlar .. Merhaba gerçek sinema insanları... Merhaba mezesiz toplum... Merhaba votkalı yaşam... Merhaba meyhanelerde akşamlayanlar, barlarda geceleyenler, yazılarıyla sabahlayanlar... Merhaba "yazı benim yaşam tarzımdır" diyenler... Merhaba sevgiliye sunulan bir tek kırmızı karanfil...

Geçen hafta bildiğiniz gibi herkesin ikinci adresi haline gelen Hayal Kahvesi'ndeydik... İzlenimlerimizin ve notlarımızın bir kısmını aktarmış, yerimiz dolduğu için bu hafta devam edeceğimizi söylemiştik... Fakat güncellik ve tazelik felsefesinden yola çıktığım için hafta sonunda yine oraya gittim... Geçen hafta barın çatısını attığımız için amacım size insan ilişkilerini ve ünlüleri anlatmak... Orkestrayı, tuvaleti, sandalye mücadelesini anlatmak... Tabii anlatabildiğimiz kadar...

Bu defa bardan içeri kolayca girdim... Yalnızdım ve her yalnız insan gibi içki içmek istiyordum... Ama kesinlikle evlenmek istemiyordum... Çünkü içki içmeye başladıktan bir süre sonra, bir isteksizlik olabilirdi, sıkılabilirdim, garsonu çağırıp hesabı isteyebilirdim... Garson gelene kadar kadehimi kırabilirdim... Ama karımdan bir süre sonra sıkılamazdım, en azından kafasını kıramazdım... Çünkü ben kadınları çok seviyordum, onlardan sıkılamaz, boşayamaz ve en önemlisi kalbini bile kıramazdım... Bir süre daha evlenmeyecektim... Zaten bende bu nefis yeşil gözler oldukça 38 yaşında bile evlenirdim... Yedi yıl daha hayatımızı yaşamak hakkımız değil mi? (Paragrafın ana fikri: Gözlerin bir içim su, içim yandı doğrusu)...

Barın içersi çok kalabalık değildi, ama doluydu... Hemen girişte bar müdavimleri derneği yönetim kurulu üyesi emekli Fikret Abi'yi gördüm... Çok şaşırdım... Çünkü ayıktı... Fikret abi... Bu saatte içmemiş... İnanmam... Bari ben bir içki söyleyeyim... Ayık yakalanan Fikret abi "hatasız müdavim olmaz... En kısa sürede kafayı çekeceğime ve anılarımı anlatmaya başlayacağıma söz veriyorum... Benim anılar Coşkun Sabah'ın anılarına beş çeker, bir de penaltı kaçırır" dedi... Görüşmek üzere ayrıldık... Orkestranın nefis müziği ile kendinden geçmiş kızlı erkekli gruplar hem dansediyor, hem konuşuyor, hem içiyor, arada bir çakırmadan öpüşüyor, para veriyor, üstünü alıyor, bir de üstüne üstlük oturmuyor... Şimdi diyeceksiniz ki, yahu hem bir dolu, hem de otursunlar diyorsun? Demek ki yer yok... Orası öyle ama... Masalar boşaldığında da oturmuyorlar... Yani barın ortasındaki topluluk standart... Hiç eksilmiyor... Hiç kimse yerinden kımıldamıyor...

Barın önünde (dipte) Hikmet Karagöz'ü gördüm... Televizyonun sevilen dizisi "Bizimkiler" de Abbas efendiyi oynuyor... Sessiz, mütevazi... Tanımıyorum... Gerçekten çok hoşuma gitti... Arada bir gülüyor, müziğe tempo tutuyor, ağır ağır rakısını yudumluyor... Bir yandan da boş bardağı çeşitli desenlerle süsleyerek resim sanatındaki ustalığının boş olmadığını kanıtlıyordu... Öyle dalmıştı ki... Başka zaman diyerek konuşmadım... Barmenin dediğine göre yakında 48 bardaktan oluşan bir sergi açacakmış...

Tuvalete gideyim dedim... Baktım kızlı erkekli bir kuyruk... Ama ne kuyruk? Bir tuvalet... O kadar insan... Allah'tan girişe kolonya koymuşlar... İnsan bekleye bekleye sinir olunca kolonya döküp ferahlıyor... Yanımdaki kız da bir afet... Kısa saçlı, mini etekli... Manken olmalı bu? Tanıyorum ama... Acaba kim? Fırsattan istifade makyajını tazeliyor... Aynada kendini inceliyor... Ben de aynaya bakıyorum, sakallarım çıkmış, şişmanlamışım... Bekleme sırasında bir duble rakıyı tamam ediyorum... Bu kız da olmasa hiç çekilmez... Manken bu? Ama kim? Bir duble rakı kendime, bir duble ona söylüyorum... Nazikçe teşekkür ederek şu an görevde olduğunu ve içemeyeceğini söylüyor... İkinci duble de bitiyor... Manken de sıra... Bol şanslar diliyorum... Tuvaletten çıkıyorum, müzik ara vermiş... Kimse yok... Garsonlar orkestranın on dakika ihtiyaç molası verdiğini, ama tuvalet dolu olduğu için kahveye gittiklerini söylüyorlar... Fırsat bu fırsattır diyerek, bir tur da okey yapacaklarmış...

Ben de içeride bir tur yapıp, biraz daha not alayım diyorum... Birden tuvaletteki kızı görüyorum... Manken olmalı bu? Kim ama? Hatırlayamıyorum... Haftaya başka barda... Sizin için içen bir bar eleştirmeni olduğunu unutmayın... Kimdi o kız? Manken olmalı...

GÜZEL VE ZOR

● KENAN YARAR

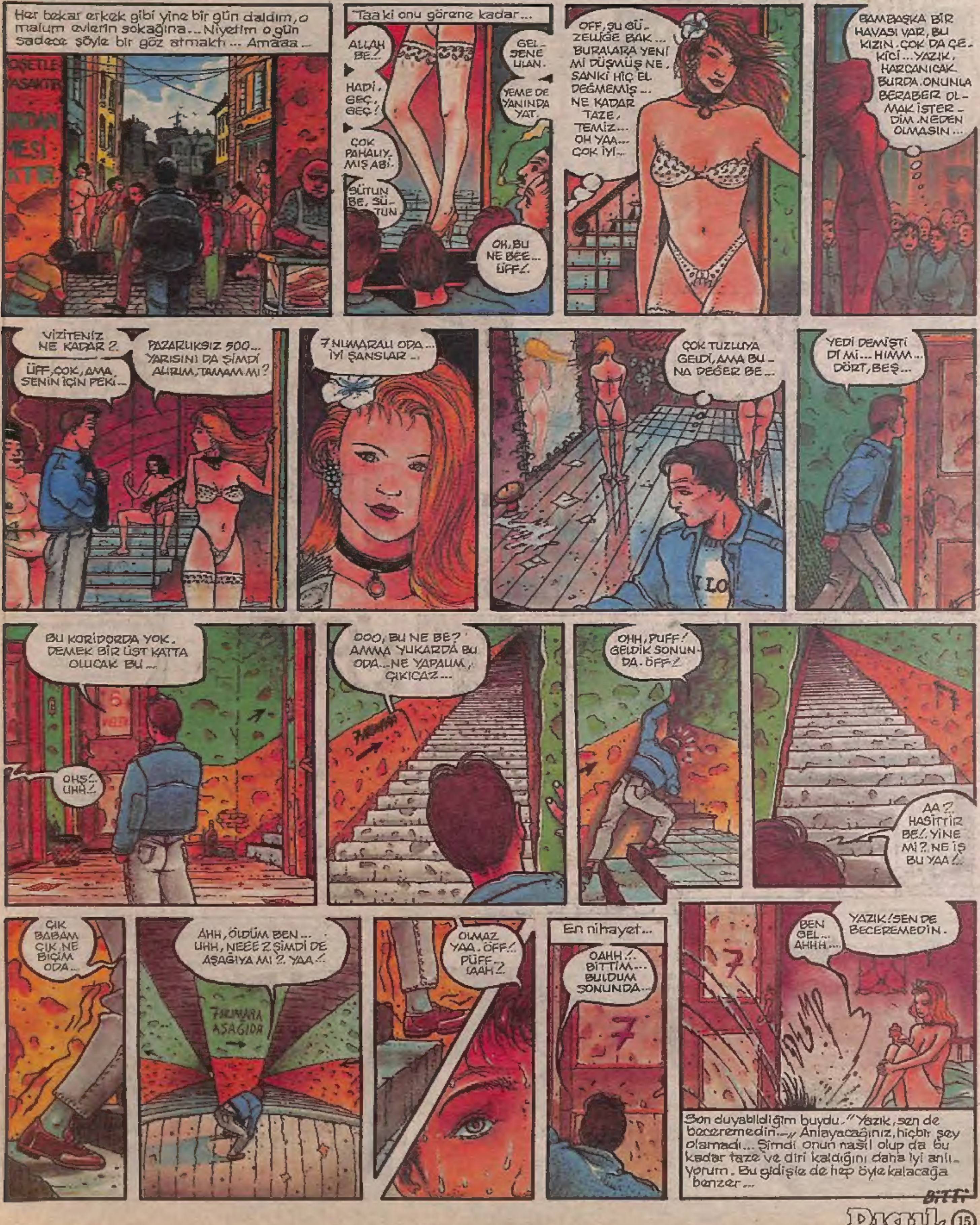

uyku hali...
Evet biliyorum... Dur bakalım daha çok erken..
Hı? Ne dedin?
gönderiCaz dedik be çocuum... ısteleme işte.. Töbe töbe...
Fevzi.. Hayatım şş.. Fevzi.... neyin var?
Neyi gönderiyosun Fevzii....
Iıı... Inh... yok.. yok bişey canım... sen uyu....
Fevzi.. Yanlış duymadım di mi? Bana canım dedin.. ilk defa bana canım dedin..
Ne yani... Sen benim canım dilmisin
HORZZS PIRSS...
HÖEET GADIN KAALK
Hayvan herif... Halbuki uyurken ne kadar hoştu uyanamayasıca...
GİR İÇERİ GIZ.. OROSPU GİBİ ÖYLE... NE DURUYON!
Şeyy.. Eczacı Bey.. Geceleri hiç uyuyamıyorum... Şöyle en kuvvetlisinden uyku ilacı istiyorum.. İyi uyutanından varsa iki kutu lütfen...
Şu yemeği bi ye hele...
Bebeğimsin... Gülfidanımsın... Nazlımsın HORZZSST. HISST...
Konuş Fevzi'cim anlat... söyle canım
HÖÖVT
AAAHHH... AAHH... IIIINH.. Halbuki ne hoş bir insan... Bilhassa uyurken... Keşke hep uyusa....
gerçi ilaçların çok yardımı oldu..
Ah.. Çok teşekkür ederim eczacı bey yani uykularım öyle bi düzeldi ki.. şaane....
Tablette
canım bir tanem üzüyorum seni di mi
Hee.. Ama olsun.. Sen hiç kafana takma.. Ben bu işin çaresini buldum..
Evet çaresini bulmuştu.. Kocası günde 20 saat, haftada 140 saat bi temiz uyuyordu... Ya da uyutuluyordu.. derken efendim kocasına verdiği doz yetersiz kalmaya başladı.. Birazcık arttırınca da adamcağız aramızdan ayrıldı... E o kadar ilacı bana da verseler bende giderdim.... Kadında hapiste işte..
SON